

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 4/19
V Luxemburgu 22. januára 2019

Rozsudok vo veci C-193/17
Cresco Investigation GmbH/Markus Achatzi

Priznanie plateného sviatku na Veľký piatok v Rakúsku len pracovníkom, ktorí sú príslušníkmi niektorých cirkví, predstavuje diskrimináciu na základe náboženstva, ktorú právo Únie zakazuje

Pokiaľ Rakúsko nezmení svoje právne predpisy s cieľom obnoviť rovnosť zaobchádzania, súkromný zamestnávateľ má za určitých podmienok povinnosť priznať platený sviatok na Veľký piatok aj svojim ostatným pracovníkom

V Rakúsku (kde sa väčšina obyvateľstva hlási k rímskokatolíckej cirkvi) je Veľký piatok plateným sviatkom len pre členov evanjelickej cirkvi augsburského a helvétskeho vyznania, starokatolíckej cirkvi a evanjelickej cirkvi metodistickej. Cieľom tohto osobitného režimu je umožniť členom týchto cirkví vyznávať svoje náboženstvo v tento sviatočný deň, ktorý je pre nich osobitne významný, bez toho, aby si so svojím zamestnávateľom museli dohodnúť deň dovolenky.

Pokiaľ člen niektorej z týchto cirkví počas tohto dňa pracuje, má nárok na dodatočné mzdové zvýhodnenie za prácu vo sviatok.

Pán Achatzi je zamestnancom spoločnosti Cresco Investigation, ktorá je súkromnou detektívnou kanceláriou, a nie je členom žiadnej z predmetných cirkví. Domnieva sa, že diskriminačným spôsobom mu bolo odopreté mzdové zvýhodnenie za prácu vo sviatok, ktorú vykonal 3. apríla 2015, teda na Veľký piatok, a z tohto dôvodu požaduje, aby mu jeho zamestnávateľ zaplatil mzdové zvýhodnenie.

Oberster Gerichtshof (Najvyšší súd, Rakúsko), ktorý tento spor prejednáva, sa na Súdny dvor obrátil s otázkou o zlučiteľnosti predmetnej rakúskej právnej úpravy so zákazom diskriminácie z dôvodu náboženstva, ktorý stanovuje právo Únie.¹

Svojím dnešným rozsudkom Súdny dvor rozhodol, že predmetná právna úprava, podľa ktorej na jednej strane Veľký piatok je sviatkom len pre pracovníkov, ktorí sú členmi niektorých kresťanských cirkví, a na druhej strane len títo pracovníci majú v prípade, že v tento sviatok musia pracovať, nárok na dodatočné mzdové zvýhodnenie, predstavuje priamu diskrimináciu z dôvodu náboženstva.

Takú právnu úpravu nemožno odôvodniť ani na základe opatrení nevyhnutných na ochranu práv a slobôd iných, ani na základe osobitných opatrení na kompenzáciu nevýhod súvisiacich s náboženstvom.

Pokiaľ Rakúsko nezmení svoje právne predpisy s cieľom obnoviť rovnosť zaobchádzania, súkromný zamestnávateľ podliehajúci týmto právnym predpisom má povinnosť priznať právo na sviatok na Veľký piatok aj svojim ostatným pracovníkom, pokiaľ títo pracovníci vopred svojho zamestnávateľa požiadali o to, aby v tento deň nemuseli pracovať, a v dôsledku toho týmto pracovníkom priznať nárok na dodatočné mzdové zvýhodnenie k odmene za plnenia poskytnuté počas tohto dňa, ak uvedený zamestnávateľ odmietol takejto žiadosti vyhovieť.

¹ Ako to stanovuje článok 21 Charty základných práv Európskej únie, ako aj smernica Rady 2000/78/ES z 27. novembra 2000, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolani (Ú. v. ES L 303, 2000, s. 16; Mim. vyd. 05/004, s. 79).

Pokiaľ ide o existenciu priamej diskriminácie z dôvodu náboženstva, Súdny dvor konštatuje, že predmetná rakúska právna úprava zavádza rozdielne zaobchádzanie, ktoré je priamo založené na náboženstve pracovníkov. Kritérium diferenciácie, na ktoré odkazuje táto právna úprava, totiž vychádza priamo z príslušnosti pracovníkov k určitému náboženstvu.

Navyše účinkom tejto právnej úpravy je, že s porovnateľnými situáciami sa v závislosti od náboženstva zaobchádza rozdielne. Súdny dvor v tomto ohľade najmä zdôrazňuje, že priznanie sviatku na Veľký piatok pracovníkovi, ktorý je členom niektorej z predmetných cirkví, nie je podmienené tým, aby si pracovník počas tohto dňa splnil určitú náboženskú povinnosť, ale je podmienené len formálnou príslušnosťou uvedeného pracovníka k jednej z týchto cirkví. Tento pracovník má teda voľnosť, aby dobu pripadajúcu na tento sviatok využil podľa svojho uváženia, a to napríklad na účely oddychu alebo voľnočasových aktivít.

Pokiaľ ide o prípadné odôvodnenia tejto priamej diskriminácie, Súdny dvor poznamenáva, že priznanie sviatku na Veľký piatok pracovníkom, ktorí sú členmi niektorej z predmetných cirkví, má za cieľ zohľadniť osobitný význam, ktorý majú pre členov týchto cirkví náboženské oslavy spojené s takýmto dňom. Podľa Súdneho dvora však **predmetnú právnu úpravu nemožno považovať za nevyhnutnú na ochranu slobody náboženstva.**

Možnosť, aby pracovníci, ktorí nie sú príslušníkmi predmetných cirkví, slávili náboženský sviatok, ktorý sa nekryje s niektorým zo spoločných sviatkov v Rakúsku, je totiž v rakúskom práve zohľadnená, a to nie formou priznania dodatočného sviatku, ale hlavne prostredníctvom povinnosti starostlivosti zamestnávateľov vo vzťahu k svojim zamestnancom, ktorá týmto zamestnancom umožňuje prípadne získať právo nevykonávať svoju prácu počas doby, ktorá je nevyhnutná na vykonanie určitých náboženských obradov.

Nemožno sa ani domnievať, že predmetná rakúska právna úprava obsahuje osobitné opatrenia na kompenzáciu nevýhody súvisiacej s náboženstvom pri rešpektovaní zásady proporcionality a, pokiaľ je to možné, zásady rovnosti.

Predmetné ustanovenia totiž priznávajú dobu odpočinku v trvaní 24 hodín na Veľký piatok pracovníkom, ktorí sú členmi niektorej z predmetných cirkví, zatiaľ čo pracovníci hlásiaci sa k iným náboženstvám, ktorých významné sviatky sa nekryjú so spoločnými sviatkami v Rakúsku, v zásade môžu nevykonať svoju prácu z dôvodu vykonávania náboženských obradov vzťahujúcich sa na tieto sviatky len na základe povolenia udeleného ich zamestnávateľom v rámci povinnosti starostlivosti. Z toho vyplýva, že predmetné opatrenia idú nad rámec toho, čo je nevyhnutné na kompenzáciu takejto domnelej nevýhody, a zavádzajú rozdielne zaobchádzanie medzi pracovníkmi s porovnateľnými náboženskými povinnosťami, čo za žiadnych okolností nezaručuje rešpektovanie zásady rovnosti.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlásenia rozsudku je k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106